

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrosancti Nominis Iesv Cvltvs Et Miracvla

Stengel, Carl

Augustae Vindelicorum, 1613

Nomine Iesv quosdam superstitiosè abuti, cuius virtute Iosephus quidam
Iudæus quam admiranda partrârit. Cap. 18.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49813](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49813)

in lib. de
Vita S.
Martini.

adiuuante, è rebus perditis repente Lusitanus Victor euadit: ac nullo è suis amisso, captiuam ipsius Praefecti lanciam in altum abducit: è maiore omnium gratulatione ac letitia, quò propior exitio fuerat res. Hæc ille. Vnicam adhuc addam de S. Martino, qui cum postridiè prælium instaret, intrepidè aiebat, vt habet Seuerus Sulpitius: Crastina die ante aciem inermis adstabo, & in NOMINE Domini IESV, signo Crucis, non clypeo protectus, aut galea, hostium cuneos penetrabo securus.

lib. 1. de
Vita S.
Martini.

Eadem verba carmine sic expressit S. Paulinus:

Primus ego abiectis præcedens agmina telis,
Non arma arripiens hominis, sed signa salutis,
Tegmine nec fidens clypei, sed NOMINE CHRISTI,
Atque crucem fronti auxilium pro casside ponens,
Intrepido cunctis occurram corde periclis.

NOMINE IESV QVOSDAM
SVPERSTITIOSE ABVTI, CVIVS
virtute Iosephus quidam Iu-
dæus quam admiranda
patrârit.

CAPVT XIIIX.

rom. 1. de
S. Cruc.
lib. 4.
cap. 47.

Vid sanctius nomine IESV (inquit R. P. Iacobus Gretserus) nomine, inquam, quod est super omne nomen? & tamen quis ignorat, hoc ipsum salutis & spei nostræ nomen, inter superstitiosos & Magicos characteres, imò & inter

car-

carmina Magorum reperiri? *Fingunt enim spiritus mali*, ait S. Augustinus, *Umbras quasdam honoris sibi met ipsis, & sic decipiant eos, qui sequuntur Christum. Usque adeo, fratres mei, & illi ipsi qui seducunt per ligaturas, per prae- cantationes, per machinamenta inimici, misceant praecantationibus suis NOMEN CHRISTI; quia iam non possunt seducere Christianos, & dent Venenum, addunt mellis aliquantum, & per id quod dulce est, lateat quod amarum est, & bibatur ad perniciem: Usque adeo & ego nouerim aliquo tempore illius * pileati sacerdotem solere dicere: Et ipse * pileatus Christianus est. Vt quid hoc, fratres, nisi quia aliter non possunt seduci Christiani?*

Sanctissimum nomen IESV daemones terret, & in fugam conijcit, uti superius iam ostendimus, & tamen nomen hoc daemones aliquando neque fugiunt, neque reformidant. Quid ita verò? Quia Deus ipse prohibet occultis modis, cum id iustum, atque utile indicat, ut Augustini verba repetam; cum saepe expediat nobis, ut ab hac vel illa calamitate, quae nos premit, non liberemur; vel, tunc statim non liberemur, cum remedium adhibemus. Nam Deus sacrosanctum suum nomen, crucem, & id genus alia spiritalia adiumenta, non aliter nobis salutaria esse voluit, quam quatenus & ad nostram salutem, & ad Dei gloriam amplificandam consultum est & conducibile. *Morbis imperans terribile est hoc NOMEN*, ait S. Chrysostomus: *Et si non abegeris morbum, non hinc est, quod infirmum sit hoc NOMEN, sed quod utilis sit morbus.* Pulchrè S. Augustinus: *Quamuis sint per sancta ac sanctos curationum magna solatia, tamen ideo non semper etiam ipsa beneficia tribuuntur peccantibus, ne propter hoc religio quaratur, quae propter aliam magis vitam, ubi mala non erunt omnino ulla, quarendae est.*

Aliam causam ex parte nostra reddit S. Chrysostomus, modicam videlicet fidem & spem in crucem; & in salutare Christi nomen: *Si & in diabolum diuinas in-*

August.
tract. 7.
in 1. cap.
Ioan.

* pileati
al pileati
* pilea-
tus al pa-
leatus.

Cap. 14.
Cur saepe
sacrosan-
cto IESV
nomine
inuocato
expetitus
non se-
quatur
effectus?

Chrys. in
3. Coloss.
hom. 9.
Aug. 22.
de ciuit.
cap. 22.

Chryf.

hom. 8. in
cap. 4. ad
Rom. idē
serm. de
laude Dei.
Modica
fides cau-
sa cur sæ-
pe non
exaudia-
mur.

Epiph.
her. 30.

cantationes canere noueris, statim vulnerabitur, inquit S. Chrysostomus, sunt enim nobis, sunt, inquam, nobis incantationes spirituales, ipsum nomen Domini nostri IESV Christi, tum ipsius crucis potentia. Huiusmodi incantatio non solum draconem a speluncis abigit; atque ita in ignem conijcit, sed & vulneribus quoque medetur. Quod si multi extiterē, qui dictis illis carminibus sanati minime fuerint, accusent illi me dicam suam fidem, non dicti infirmitatem; Hoc nomen & demonibus terribile est, & perurbationibus & agritudinibus salutare. Hoc igitur ornemur ipsi, hoc tanquam muro nos muniamus. Quamobrem licet SS. nomen IESV, aliquando efficax sit in illis, qui omni fide carent, aliquando tamen apud fideles, iusto Dei iudicio inefficax esse potest, ob remissam nimis fidem, ut ait S. Chrysostomus, ut illa SS. nominis IESV inefficacia sit languida fidei pena.

Idem P. Gretserus cap. 38. & Card. Baronius Annal. tom. 3. ex S. Epiphanio recitant, quomodo Iudæus quidam Iosephus nomine, miranda quædam patrarit virtute nominis IESV. Commemorat namque S. Epiphanius, quomodo Christus sæpius Iosepho apparens, eundem monuerit, ut deserta Iudaica perfidia, ad Christianos transfiret; sed frustra: & quo modo tandem eidem pollicitus sit, in gratiam ipsius & in confirmationem fidei, se, quodcumque vellet, miraculum edere velle opera & ministerio Iosephi: *Erat autem quidam insanus in Ciuitate, inquit S. Epiphanius, qui nudus per urbem circuibat, in Tiberiade videlicet, & cum sæpe vestis ei indueretur, eam dilaniabat, & tales facere solent. Iosephus igitur volens experiri visionem; dubitans autem adhuc verecundia detinebatur. Assumit itaque hunc intro & praeclusis foribus, acceptaq; aqua in manu, eaq; Crucis signaculo signato insanum hominem aspersit ac dixit: IN NOMINE IESV NAZARENI CRUCIFIXI, egredere Daemonium ab ipso, & sanus fiat. Homo vero magno clamore edito, humi prolapsus, & multa spuma ab ore emissa,*

lan-

lancinatus ad multum tempus, immotus permansit; postea autem sanus, & a Demone liber surgens, domum abijt multis gratijs Iosepho actus.

Adhuc ramen permansit Iosephus obduratus corde, sed benignus Deus occasiones salutis semper præbens bonas his, qui ipsum diligunt, eas exhibet hominibus, qui digni facti sunt vita æterna; postea enim fidem amplexus & a Constantino Magno Imperatore, Comitatus dignitate auctus est, ut ibidem narrat S. Epiphanius, egregiumq; templum in Tiberiade construxit. Ad quod, ut materia suppeteret, caminos extra urbem multos facere iussit. At calidi & quidvis facere ausi Iudei, a præstigijs apud ipsos fieri solitis non abstinuerunt. Incantationibus enim quibusdam, ac curiosa sedulitate, ignem ligare ac disperacere aggressi sunt, sed non perfectè potuerunt. Cessabat itaque ignis, & non perfectè operabatur, sed extra propriam naturam constiutus erat. Vbi autem hi, qui combustibilem materiam igni addere iussi erant, ligna videlicet siue sarmenta, nihil effecissent, Iosepho rem ipsam significauerunt.

Commotus igitur Vir ipse, & zelo erga Dominum correptus, extra ciuitatem currit, & ubi aquam in vase afferri iussisset, accepto vase aque, coram omnibus (multitudo enim ingens confluxerat ad spectaculum, euentum videre cupiens, & quid Iosephus acturus esset) magna voce Crucis signaculum proprio suo digito vase imposuit, & inuocato nomine IESV, sic dixit: IN NOMINE IESV NAZARENI, Quem crucifixerunt patres mei, & omnium horum circumstantium, fiat virtus in hac aqua ad reprobationem omnis incantationis, ac magicæ, quam hi fecerunt, & ad efficaciam potentia ignis, ad persciendam domum Domini. Et sic accepit aquam in manum, & de aqua singulas fornaces respersit, & dissoluta sunt incantamenta, & ignis coram omnibus emerfit: Turba vero præsentis clamore edito; Unus Deus, qui auxiliatur Christianis, recesserunt. Hacten-

S. Epiphanius, qui ibidem narrat quomodo non valere

potue

Lege So-
phron. in
prato spi-
rituali,
cap. 83.

potuerit, incantationis vis ab eodem Iosepho adhibita
aduersus mulierem Christianam, *ubi erat NOMEN CHRI-*
STI, & signaculum Crucis.

NOMEN IESV, NOMEN ESSE SVAVISSIMUM.

CAPVT XIX.

Inter om-
nia Dei
nomina,
nomen
IESV
amanti
animæ
est sua-
uissimū.

Sap. 16.

Apoc. 2.

Inter omnia Dei nomina, dulcissimum &
suauissimum est hoc nomen IESVS, & quod
animæ maiorem suauitatem, & spirituales
consolationem afferre solet. Magnam pro-
fecto consolationem affert mundis cordibus nomen
Dei, aut Creatoris, aut Patris, aut Amici, aut etiam Spon-
si, aut Dilecti, quibus nominibus sanctæ animæ appel-
lare solent Filium Dei: sed nomen IESV super omnia
hæc nomina dulcius animæ sapit, cui magis suaue est
nominare IESVM, siue ore, siue corde, quàm nominare
Patrem, aut Dominum, aut Creatorem, aut Deum, aut
cetera omnia Dei enunciare nomina. Imò verò omnia
Dei nomina sapit hoc vnicum, ac dulce nomen IESV, &
plusquam alia nomina sapit. Et quemadmodum illud
manna de cælo, vt dicitur à Salomone, habebat *omne*
delectamentum in se, & omnis saporis suauitatem: ita
etiam diuinum hoc & cæleste nomen IESV, omnem dul-
cedinem, & saporem diuinorum nominum in se habet:
saporem Dei, & Patris, & Creatoris, & Adiutoris, ac Re-
fugij, & aliorum diuinorum nominum, quæ longum
esset recensere. Hinc est, quòd S. Ioannes in Apoca-
lypsi dicit: *Vincenti dabo manna absconditum, & nomen*

noyūm